

LÁ THƯ MỤC VỤ

Trong thời gian ở tù, có những con người đã bước vào đời tôi và lưu lại bóng hình tuyệt đẹp trong tâm khảm tôi mãi đến hôm nay. Những vị ấy cũng là những con người bình thường, cũng biết buồn vui sướng khổ, cũng có những đam mê và căm dỗ, cũng có một cõi đời rất riêng tư, cũng đi bằng đôi chân trên những quãng đường của kiếp nhân sinh... Nhưng những vị ấy có một **“sức lay động”** rất lạ lùng mà bất kỳ ai tiếp xúc sẽ nhận ra ngay. Lần này tôi xin nhắc đến thầy Nguyễn Thanh Tùng buồng 9 khu BC Chí Hoà, (khác với anh Nguyễn Thanh Tùng ở Phan Rang, tổ Văn Hoá trại A 20, một cựu đệ tử Dòng Phanxicô)

Là một giáo sư Công Giáo, dạy Anh Ngữ trong các trường Trung Học ở Sài Gòn, đã lập gia đình và có con cái thật hạnh phúc. Sau khi màn đen phủ xuống miền Nam, Thầy tham gia một tổ chức chống Cộng Sản và bị bắt giam. Lúc tôi vào phòng 9 này thì thầy Tùng đã là một trong số 86 tù nhân. Ngay sáng hôm sau tôi để ý thấy một thanh niên nằm cách tôi không xa, đang chăm chỉ viết cái gì đó lên một hộp nhựa bằng một chiếc tăm. Nhưng khi tôi đến gần, vì tôi là tù mới chưa quen, nên anh ta nhanh tay dỡ miếng ni lông phủ trên cái hộp, thế là cái hộp toàn một màu đen, tôi không thấy gì cả. Quê ơi là quê !

Trong ngày, tôi khám phá ít ra trong phòng có 7 chiếc hộp như vậy mà anh em tù nhân gọi là computer ! Sau khi được thầy Tùng chỉ cách và cung cấp vật liệu, tôi cũng đã tự chế tạo một cái computer oai ra phết. Thật ra đó là một dụng cụ để viết rất đơn giản gồm một mặt bằng (hộp nhựa), một miếng vải đen (thường xé ra từ quần đùi), miếng vải đen ấy tẩm một chút dầu mỡ (từ các bao quà thăm nuôi), một miếng ni lông. Thế rồi đặt các thứ ấy chồng lên nhau rồi dùng tăm hay que diêm mà viết, cứ để yên thì những gì đã viết sẽ được ‘save’ dài hạn, muốn ‘delete’ (xóa) chỉ cần dỡ miếng ni lông lên., nhanh hơn computer nhiều !

Tôi đã dùng chiếc hộp đó để học những bài vỡ lòng về Nhật Ngữ với bác Ân (như tôi đã kể), thật thú vị khi thời giờ rất ư nhân hạ của kiếp tù đã được tận dụng một cách hữu ích. Tôi được biết chính thầy Tùng đã khuyên bảo các tù nhân trẻ nên tận dụng thời gian, chính thầy có sáng kiến tạo ra các ‘computers’ kê trên, và chính thầy cũng sẵn sàng chấp nhận nguy hiểm khi tự nguyện dạy Anh Ngữ vì nội quy cấm ngặt. Thú thật, ý lại vào vốn liếng Anh Ngữ nhỏ nhoi qua các năm trung học, nên tôi thích học Nhật Ngữ hơn. Rất ngạc nhiên là thầy Tùng không nản lòng, thầy ân cần nói : *“Frère biết văn phạm căn bản rồi, vậy chỉ cần học thêm qua các bài hát, vừa vui vừa dễ nhớ”*. Nói xong, thầy ‘save’ vào cái hộp của tôi bài hát đầu tiên là bài “Đồng Xanh” (Green Field) và nhiều bài nữa mà đến nay tôi vẫn còn thuộc lòng từng chữ.

Thầy Tùng có **“sức lay động”** vì thầy có sức chuyên thông như ngọn lửa vậy. Lửa không bao giờ thành một món độc quyền hay để đầu cơ. Lửa tự phân phát, tự hiện bao nhiêu cũng được mà không hề thiệt thòi gì. Trái lại lửa càng lan ra thì càng phát triển mà không bị tắt nghẹt. Trong hoàn cảnh khó khăn như thế, thầy Tùng vẫn phân phát lửa từ trái tim thầy một cách vô vị lợi, thay vì thầy ‘đóng hộp’ lòng hăng say và an phận thủ thường cầu an như bao nhiêu người tù khác, thay vì thủ thân trong một ‘lô cốt’ đợi ngày đoàn tụ gia đình, trái lại thầy để ngọn lửa yêu mến tự trong tim cứ cháy lan ra cho bất kỳ ai không cần báo đáp.

Chúa Thánh Thần dưới hình lưỡi lửa và có **sức lay động** như cuồng phong thổi đến vang dậy cả nhà. Tuy nhà không sập, ghé bàn vẫn nằm yên, tường mái không rạn nứt... nhưng lòng người đã được lay động. Kitô-Hữu đây Thánh Thần không nhất thiết phải toàn hảo trong mọi nơi mọi lúc như các thánh nhân đã thành tượng trong giáo đường. Nếu cho rằng trong ngày Hiện Xuống, các Tông Đồ được thay đổi từ đầu đến chân là một chuyện hoang tưởng. Bằng chứng là năm ba năm sau, Phêrô vẫn chứng nào tật ấy, lại tỏ ra sợ dư luận khiến Phaolô nặng lời chê trách. Nên nhớ quyền năng Thánh Thần không phải để phân phát hào quang trên đầu chúng ta, mà để lay chuyển, xô sập cái óc giữ đạo như giữ pháo đài, sống đạo như một cuộc mua bán đổi chác, liên hệ với Chúa như giữa chủ và các nô lệ...!

Ngày nay cũng vậy, dưới quyền năng Thánh Thần, mỗi người chúng ta bị tung vào giữa một trần gian điêu đứng vì tội lỗi, chia năm sẻ bảy vì tư lợi ích kỷ, để phân phát tình thương và tuyên xưng hồng ân tha thứ của Thiên Chúa, và quan trọng nhất là : **Sống chết** trong ơn huệ ấy. Quyền năng Thánh Thần là giữa thế giới đầy tranh chấp hận thù, có những con người đứng lên tuyên xưng Thiên Chúa là Cha đầy lòng yêu thương tha thứ. Ước gì Thánh Thần của hai nghìn năm trước cũng là của hôm nay, ngày mai và mãi mãi.

Linh mục Phạm Quang Hồng.